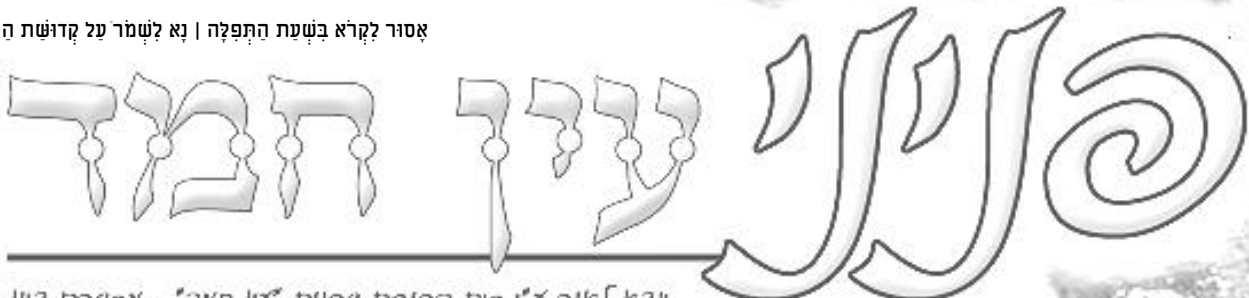

פְּרֻשֶׁת כִּי תֵצֵא | תשע"ט

אָסוּר לְקַרְא בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה | נָא לְשׁוּמְרֵי עַל קְדוּשַׁת הַגְּלִיּוֹן

ויצא לאור ע"י בית הכנסת שכולנת ע"ן חאג"ז - אגשרת ציון

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ולרפואת והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

פְּרֻשֶׁת כִּי תֵצֵא – חֹדֶשׁ גּוֹרְלֵי

"וַיִּהְיֶה ה' אֱלֹקֶיךָ לְךָ אֶת הַקְּלָלָה לְבִרְכָהּ כִּי אֶהְבֶּךָ ה' אֱלֹקֶיךָ" (דברים כג, ו)

בלשונות אהבה וחיבה: 'פיתחו לי פתח קטן ואני אפתח לכם פתח כפתחו של אולם'.

"פשטתי את כותנתי וכו' רחצתי את רגלי"- היהודי טוען לפני ריבונו של עולם: 'פשטתי את כותנתי אחרי יום עבודה, קשה לי לקום ולעסוק בתורה ולקבוע עיתים, רחצתי את רגלי, איך אני אכתת את רגלי עד מקום תורה'.

"דודי שלח ידו מן החור"- הקב"ה ממתין ומחכה, רואה שהאדם רדום בשגרת החיים הרגילים, אצלו גם בחודש אלול ללא שום שינוי, ואז שולח את נחת זרועו עושה חור קטן אצל האדם, הפרנסה מתקשה, הילדים חולים רחמנא ליצלן.

"קמתי לפתוח לדודי, ודודי חמק עבר" ואז מיד מתחיל היהודי לפתוח את הפתח לקב"ה, אולם כבר אז הקב"ה רחוק ממנו "דודי חמק ועבר" צועק האדם ולא נענה.

"מצאוני השומרים"- רץ האדם לתלמידי חכמים הנקראים שומרי העיר ומבקש ומתחנן שיעזרו לו בסגולות ותפילות.

"אם תמצאו את דודי מה תגידו לו שחולת אהבה אני"- מבקשים אנו מבורא עולם שלא יכעס עלינו, בזה שלא פתחנו לו את הדלת מיד משום שיש לנו בעיה, והיא "חולת אהבה אני" דהיינו שאהבתנו לקב"ה היא חולה, אילו היינו אוהבים כמו שצריך היינו ברגע הראשון ששומעים את הדפיקה הראשונה "חודש אלול" היינו מיד פותחים את הדלת ומתעוררים מתוך התרדמה.

אם כן עלינו להיות מודעים שהקב"ה נתן לנו את חודש אלול כדי לשנות את מעשינו, ואסור להחמיץ את הימים היקרים האלו, כי כל זמן שהקב"ה נמצא בתוכנו ורוצה בתשובתנו, אנו צריכים לנצל זאת ולא לחכות פו יהיה מאוחר.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

בימים אלו אנו עומדים בחודש הרחמים והסליחות, חודש גורלי לכל השנה כולה, שהרי לפי גודל ההכנה, וכפי גודל משקל המצוות והמעשים טובים שעושה האדם, כך ידונו את האדם, ובזה יקבע גורלו למשך השנה הבאה עלינו לטובה.

מצב זה דומה לאדם שיוצא לטיול במעבה היער. אם בדעתו לשהות שם במשך יום אחד, מספיקה לו פרוסת לחם עם בקבוק מים. אך אם שוהה שם חודש שלם, עליו לקחת מזוודה מלאה באוכל וחביות מים. ואם השהיה היא לשנה שלימה, בוודאי עליו לקחת ציוד למשך שנה שלימה, אחרת ימות מרעב.

כך והרבה יותר מכך חייב האדם בחודש זה להרגיש שעליו להרבות במזון רוחני, וככל שירבה בתורה ובמצוות בחודש זה, הוא יכול להיות בטוח יותר במשך השנה. וההזדמנות האחרונה לקחת את המזון הרוחני לכל השנה היא בחודש זה.

רבי ישראל מסלנט זצ"ל כותב: "ראשיתה של עבודת האלול חייבת להיות בעשיית מעשים טובים ובזהירות מן החטא, כגון ההקפדה היתרה בעבודת התפילה, ובשמירת הלשון וכדומה, אבל עדיין אין זה עיקר עבודת אלול, אלא מחובתנו להתקדם ולהתעלות כל יום בהתקרבות לה' יתברך. ניתנו לנו 40 ימי רצון, וכל יום הכרחי לעליה ולהתקרבות והוצרכו לנו 40 יום כי כל יום יוסיף מעלה עד שיגיע ליום הכיפורים לשלימות".

וכתב מר דודי זצ"ל בספרו 'דברות אליהו' ח"א. שלמה המלך כותב בשיה"ש: "אני ישנה וליבי ער"- זה איש ישראל שבמשך השנה רדום וישן בעולמו הרוחני ורץ במרוצת חיי החולין, אולם ליבו של כל יהודי הוא ער, כנאמר "אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה"- זהו ליבו של כל יהודי ויהודי.

"קול דודי דופק פתחי לי"- הקב"ה שנקרא דודי כפי שנאמר: "אני לדודי ודודי לי", דופק בחודש הרחמים על ליבו של היהודי מתחנן ומבקש

העלון מוקדש להצלחה בגו"ר

יחזק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב
שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים
ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי
יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה
רון אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב
רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית
נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב
יוסף ליאור בן דליה אפרת הצלחה בכל העניינים
שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב
י.מ.י.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נוסכה
שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר רותית בת סימי
תרצה בתיה בת ימנה נינט סיון בת אסתר
עמית בת טובה יוסף בן רוחמה
נתנאל בן ג'ינה אילן בן ג'וליאט
אסף בן סופיה דוד עומרי בן יהודית
מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו
טליה עדן אסתר בת שולמית יפית בת ג'ינה
שירי ימנה בת שולמית שמעון בן שולמית
אנאל חביבה בת שולמית אורן בן נעמי
שושנה שירה בת סילביה מיטל בת שושנה

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו זרי בן ימנה
אלונה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי
סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית
נועה בת מזל טוב משה מנחם בן רחל
דניאל בן שרה ואשרית בת שושנה
דגנית בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא
ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים
מרדכי ניזרי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים
מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה
סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחימה
אורן בן אסתר דינה בת מזל
יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים
נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל
שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה
לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה
מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה
יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה
יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה
מישא אסתר בת זוהרה שאול בן סילביה
עינת בת רחל ברכה בנימין בן יקוט
רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה
רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה
רונית בת סבריה קסנש בת דגטו
יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה
זהבה בת שושנה רייזל

י"ד אלול תשע"ט		14/09/2019	
פרשת כי תצא			
הפטרה: "רוני עקרה"- ישעיה נ"ד			
ר"ת	כניסה	יציאה	י"ם
20:08	18:13	19:24	20:08
20:05	18:31	19:21	20:05
20:07	18:32	19:23	20:07
20:07	18:32	19:23	20:07

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה	העלון מוקדש לעילוי נשמת מרים בת שרה ע"ה	רפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר ויליד אלחנן רפאל בן איריס ויליד אורי חיים בן שלי	זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי
---	--	--	--

שואל ומשיב בהלכה - תרומות ומעשרות - חלק ו'

ההלכות מוקדשות לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

אדם שאין ברשותו את נוסח הפרשת תרומות ומעשרות, מה יעשה?

שאלה: ?

תשובה: !

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת ציון מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

אדם, שמבין שצריך להפריש תרומות ומעשרות, והזדמנו לו בדרך פירות טבל, ורוצה להפריש מהם תרומות ומעשרות, אך אינו יודע את נוסח ההפרשה בעל פה ללא סידור, יכול להפריש יותר מאחוז אחד של הפירות, ולייחד פרוטה לחילול מעשר שני, ולומר: "כל ההפרשות וחילול מעשר שני יחולו כמו שכתוב בנוסח שברשותי כדין". **מקורות:** חזון אי"ש (דמאי סימן טו סק"ו), וכ"כ בשו"ת אור לציון ח"א (יו"ד סימן כד), ובספר קדושת הארץ (עמוד קלט). בשיעורי הגר"נ קרליץ (פ"ג מתרומות הכ"ד) כתב, שלכתחילה יש לומר את כל הנוסח הארוך, כיון שדברי החזו"א בזה הם חידוש. וכ"כ בספר משפטי ארץ תרו"מ (פ"י ס"ב הערה ב) בשמו. וע"ע מה שחייזק את הדברים בשו"ת יורו משפטי ח"א (חיו"ד סימן לט). ומה שכתבנו, שיש מחמירים, כ"כ בשו"ת הר צבי זרעים ח"א (סימן מח) דיש לפקפק על הוראה זו, דלא סגי להפריש תרו"מ בסגנון זה, דסו"ס אין בדבריו משמעות של הפרשת תרו"מ והרי זה כתולה בפנקסו, שיחול הכול מאליו בלי אומר ודברים. וכן נראה דעת הראש"ל בחזון עובדיה (שם). **ויש מחמירים, שלא להפריש בנוסח הקצר.**

הפריש תרומה במחשבתו ולא הוציא בשפתיו כלום, הרי זה תרומה. **מקורות:** שו"ע (יו"ד סימן שלא סמ"ו) שנאמר: "וְנֶחְשֵׁב לָכֶם תְּרֹמַתְכֶם כִּדְגָן מִן הַגֶּרֶן וְכַמְלָאָה מִן הַקֶּבֶץ" (במדבר יח, כז).

מי שאינו בקי כלל בענין תרומות ומעשרות, ואף כשקורא את הנוסח, לא מבין מאומה ממעשהו, רק חושב, שצריך לומר איזה דבר על הפירות, נראה שלא מועילה הפרשתו, גם אם יאמר, הריני מפריש כנוסח הנמצא ביד. **מקורות:** הגר"ש אוירבך בשו"ת מנחת שלמה (עמוד רא בהערה) וע"ע להראש"ל בספרו חזון עובדיה- תרומות ומעשרות (עמוד קצב). ולכן צריך להיזהר שלא ללמד נוסח זה לעמי הארצות שלא ידעו ולא יבינו, דלא מועיל כלום, ונמצא מכשילים. וע"ע בשו"ת תשובות והנהגות ח"א (סימן תרסז) דצריך שידע ביאור הנוסח הארוך או עכ"פ עיקרי הדברים של הפרשת תרומות ומעשרות ונתינתן, וגמר בדעתו כך, כפי הנוסח.

אין דבר העומד בפני התשובה

לעיתים רבות, יצר הרע מנסה לייאש את האדם באומרו, שמכיוון שעבר עבירות רבות- שוב אין לו תקנה, וע"כ מאחר שאין לו עולם הבא- לפחות שיהיה לו עולם הזה, ויוכל לעשות עבירות כרצונו. אולם, אין כן פני הדברים וצריך האדם לדעת, כי אין דבר העומד בפני הרצון, וע"כ יכול האדם לחזור בתשובה על מעשיו, גם אם הם חמורים ובורא עולם מחכה לאדם, שיעשה כן.

לפני כשבע מאות שנה שנה חי בספרד גאון גדול ומפורסם בתורת הקבלה, ושמו הגאון רבי משה בן שם טוב ליאון. בעירו של רבי משה גר יהודי אחד, אדם, שעבר עבירות רבות וחטא חטאים גדולים, בחושבו, כי כבר לא תועיל לו כל תשובה. באחד מימי עשרת ימי תשובה פגש אותו אדם את רבי משה די ליאון ברחוב, ובנימה של לעג פנה אליו: "היכולה תשובה להועיל גם לפושע וחוטא כמוני?"

"אין דבר המונע ומעכב בפני התשובה, כשחושבים ומחליטים עליה ברצינות" – ענה הרב, והוסיף: "אולם בקשר אליך, רק המוות יוכל לפדותך מהעבירות. אם תקבל על עצמך למות בתור כפרה על עוונותיך, אזי תקבל תשובתך במרום". "והאם אזכה גם להיכנס לגן עדן?" שאל היהודי. "כן, יהיה לך 'עולם הבא' כמו לכל יהודי כשר", הבטיחו הרב.

"יבטיח לי כבוד הרב, כי אהיה עימו במחיצתו בגן עדן, אם אחזור בתשובה", ביקש. הרב הבטיח לו והלך לדרכו לבית המדרש. נכנסו הדברים בליבו של אותו יהודי והלך אחריו. בארשת רצינות גמורה, בחרטה מלאה על חייו המלאים חטא, התחנן היהודי לפני הרב: "רבי, תעזור לי לחזור בתשובה. הנני מוכן ומזומן לכול, אפילו למות - ובלבד שיתכפרו עוונותיי".

הושיב הרב את בעל התשובה על ספסל בבית המדרש, וציווה להביא לו גליל עופרת ולהרתיחו בכלי על האש, עד שייהפך לנוזל רותח. אז קשר הרב ליהודי את עיניו במטפחת ואמר לו: "אמור וידוי על עוונותיך". היהודי פרץ בבכי, אמר את הוידוי בלב נשבר, והתחרט מקרב לב על עוונותיו הרבים. "האם אתה מקבל עליך מיתה משונה זו?" – שאל הרב. "כן, רבי, ובלבד שיתכפרו עוונותי" ענה בעל התשובה.

"אם כן פתח פיך ובלע"- ציווה הרב. היהודי פתח את פיו ובלע. אולם לא את העופרת הרותחת, אלא כפית דבש, אשר הרב הכניס לתוך פיו. שוב פרץ היהודי בדמעות שלישי: "רבי, מה עוללת לי? האם חמדת לך לצון? מואס הנני בחיים בגוף מסואב כשלי, ברצוני להציל את נשמת, את חיי קח, אך את נשמת הצל". "בני", ענה הרב, "אל תירא. היושב בשמיים קיבל את תשובתך". מאז לא נפקד מקומו של יהודי זה מביה"מ, מקום אשר למד, התפלל וצם ימים שלמים, וחי את שארית שנותיו בתשובה. זמן קצר לאחר פטירתו של רבי משה די ליאון נפטר גם יהודי זה, וברגעי חייו האחרונים בשוכבו על ערש דוי, קרא: "פנו מקום לרבי משה די ליאון! שבא להוליכני לגן עדן". ובעוד מילים אלו על שפתיו החזיר את נשמתו הטהורה לבוראה.

<p>מנויים</p> <p>לקבלת העילוי חנם ב-email מידי שבוע, שלח את כתובתך אל: PnineEH@gmail.com</p>	<p>הקדשת העילוי</p> <p>נתן להקדיש את העילוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגון, חזרה בתשובה וכו'- נא לפנות לליאור בטל" 052-7652084</p> <p>כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקיד 9076926</p>	<p>לשאלות בהלכה</p> <p>נא לפנות לרב אליהו חיים פנחסי בטל" 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)</p>
---	--	---

רבי יוסף שלמה כהנמן, ידוע גם בכינויו **הרב מפוניבז'** - נולד בעיר קוהל בליטא בשנת ה'תרמ"ב (1886). בצעירותו למד בישיבת טלז. לאחר מכן למד שנה בנובהרדוק ו-3 שנים בישיבת ראדין. בשנת ה'תרע"ב (1916) עמד כראש ישיבה בגרודנו. בשנת ה'תרע"ט (1919) לאחר פטירת הרב יצחק רבינוביץ מונה לרבה של פוניבז' ומיד הקים שם ישיבה בשם "אוהל יצחק" על שם הרב הקודם. עלה לארץ בשנת ה'ת"ש (1940) ובשנת ה'תש"ד (1944) הקים בעזרתו של החזון אי"ש ישיבה בבני-ברק על שם קהילתו שנכחדה. בנוסף, הקים גם בית-אבות וייסד את קריית-פוניבז' באשדוד.

הרב עצמו גייס כספים רבים עבור הישיבות ולצורך עניין זה כיתת את רגליו. בפרשת ילדי טהרן נלחם נגד הממסד, ודרש שחלק מהילדים, בהתאם לרצון הוריהם שנרצחו בשואה, יעברו לידיים של יהודים דתיים. הוא עצמו אימץ את הבן של האדמו"ר מביאלא, שהיה בקבוצה זו. **ידוע כבעל מידת האמת**. על שמו הוקם בית הספר היסודי לבנות "בית יעקב כהנמן". נפטר ב-כ' באלול ה'תשכ"ט (1969). חי כ-83 שנים. ציונו בבני-ברק.

מרבתינו: הרב ישראל מאיר הכהן מראדין (ה'חפץ חיים'), הרב אליעזר גורדון והרב שמעון שקופ. **מתלמידינו:** הרב גרשון אדלשטיין (ראש ישיבת פוניבז'), הרב ברוך דב פוברסקי (ר"י פוניבז') והרב ישראל מאיר לאו (הרב הראשי לישראל לשעבר). **חברותא:** הרב אלחנן וסרמן הי"ד. **אשתו:** בתו של הרב מויז'ל. **אביו:** הרב יהודה ליב. **מספריו:** מאמריו של הרב נאספו בחלקם בשלשה קבצי 'דברי הרב', שנערכו על ידי הרב בצלאל דבליצקי.

רבינו היה ידוע בכוח השכנוע שלו. את כשרונו הברוך ניצל לטובת ישיבת פוניבז', אותה הקים ובראשה עמד. מדי תקופה היה יוצא לחוץ לארץ, לחלות פני נדיבי עם, ושם היה מכנס אותם ומספר על עולם התורה שפרח ושגשג באירופה שקודם החורבן וכן על תלאות המלחמה, על האחיזה האיתנה ביהדות, בכל מחיר, ועל איסוף השברים בשנים שלאחר השואה.

בשלב זה, כאשר עיני הנוכחים היו רטובות לגמרי מדמעות, היה הרב עובר לדבר על ישיבת פוניבז', מעוז התורה, שהיא התשובה הניצחת לצוררי ישראל, המבקשים להשמידנו ולכלותנו. "כי לא תשכח מפי זרעו" היה זועק מנהמת ליבו, "התורה לא תישכח לעולם ועד!" הדברים היוצאים מן הלב היו נכנסים אל הלב, והנדיבים היו פותחים את כיסיהם ותורמים סכומים נכבדים לטובת ישיבת פוניבז'.

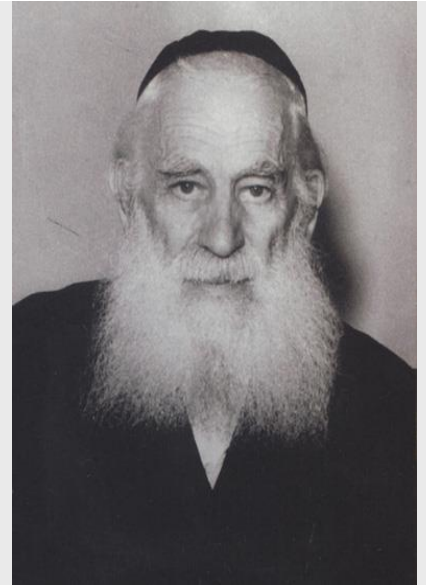
המעשה הבא אירע באחד מביקוריו של הרב מפוניבז' באחת מקהילות אמריקה. בשבתו בבית הכנסת, הבחין בו אחד המשולחים ששהו שם, ופניו נפלו. אותו רב נשלח ע"י ישיבת סלבודקא שבבני ברק, כדי לאסוף כספים עבור הישיבה הנתונה במצוקה. אולם בראות המשולח, שהרב מפוניבז' נמצא במקום, הבין, כי אפסה תקוותו להתרים אפילו סנט אחד.

אין כל ספק, שהרב כהנמן, בדיבורו הסוחף והכריזמטי, ישבה את ליבם של המתפללים וימצה את כל יכולת תרומתם. עבור סלבודקא, לא ייוותר דבר. אולם לאחר שהסתיימה התפילה, לא מיהר המשולח לעזוב את בית הכנסת "אם לא אצליח לאסוף כאן כסף, לפחות אשמע דרשה טובה מפי הרב", הרהר בעגמימות והתיישב בקצה בית הכנסת ואכן, הרב מפוניבז' לא אכזב. הוא נשא דרשה סוחפת ומרתקת, בה סיפר על אימי השואה והרצה אודות חשיבות התפקיד של בני העם היהודי לשמר את הגחלת ולתמוך בלומדי התורה.

ואז, כאשר לא נותרה עין יבשה בביה"כ הרים לפתע הרב את קולו וזעק: "ושב עמנו כאן באולם שלוחא דרבנן, מישיבת סלבודקא שבבני ברק. האם יודעים אתם אלו גדולי עולם חבשו את ספסלי ישיבת סלבודקא באירופה?" ובטרם התאושש המשולח מן התדהמה, עבר הרב לדבר על מצוקתה הקשה של ישיבת סלבודקא, ועל החובה הקדושה לתמוך ולהחזיק אותה, כדי שלא תיסגר, חלילה וחס. וכאילו בכל זאת לא די, ירד הרב מפוניבז' מן הבמה וניגש למשולח, מניח ידו על כתפו ואומר בקול רם: "שנינו יחד נעבור כאן ונאסוף כספים עבור ישיבת סלבודקא! רק עבורה!".

ואכן, במשך דקות ארוכות צעדו השניים בין המתפללים, והללו הרימו את תרומתם הנדיבה במיוחד. הסכום שנאסף עלה על כל הציפיות. המשולח של ישיבת סלבודקא לא תכנן לאסוף בכל ביקורו בחו"ל, אפילו את מחציתו של הסכום הגדול, וגם עיניו של הרב מפוניבז' זהרו נוכח ההצלחה. לאחר שיצאו מבית הכנסת מצא המשולח מקום להציג את תמיהתו.

"למדני כבודו, מדוע החליט להתרים את המתפללים עבור ישיבת סלבודקא ולא עבור ישיבת פוניבז', הזקוקה גם היא למזמונים?". הרב הסביר: "מתפללי ביה"כ יודעים, כי גם אני מחזיק ישיבה. הנחתי שכאשר יראו, שאיני אוסף כספים עבור עצמי, אלא עבור ישיבה אחרת הם ישערו כי מצבה של אותה ישיבה קשה עד אנוש, שאם לא כן, מדוע אני מזניח את ישיבתי עבור ישיבה אחרת? מתוך כך, יגדילו את סכום התרומה, ויתרמו סכומים גדולים יותר, מאשר אילו הייתי מתרים אותם עבור ישיבת פוניבז' ומכיוון ששנינו באנו לאותה מטרה, להגדיל תורה ולהאדירה, מה זה משנה לאיזו ישיבה מגיע הכסף? מינה ומינה יתקלס עילאה, ואם אפשר להשיג סכום מסוים עבור ישיבת פוניבז' או סכום כפול עבור ישיבה אחרת-דומני, כי הבחירה אינה קשה". (מעובד מתוך 'דרך עץ החיים')

רבי חיים יעקב הזמין כרטיס לאוניה, וכשהגיע לנמל, פגש בעסקן נכבד, שחזר זה עתה מחו"ל, הלה התפלא לראותו כאן בנמל, ושאל למעשהו.

השיב לו שהוא נוסע לחו"ל כדי לאסוף כסף עבור נישואי בתו, אותו עסקן שהכירו, אמר לו: "אתן לך עצה טובה וכדאי לך לשמוע בקולי, שכן במסגרת עיסוקי אני, כידוע, מפליג ממוקום למקום כדי להתרים את עמך ישראל. סע לביתך בחזרה, כך גם את מחיר הכרטיס לא תוציא, וכן לא תבזבז את זמנך היקר".

כמובן שהלה סירב בנימוס וכשנשאל מדוע, השיבו שיש לו ברכה משני גדולי ישראל, ממרן החזון אי"ש וממרן בעל ה'דובב מישרים'. "אם כך התמונה שונה בתכלית", אמר העסקן, "בוודאי תצליח".

רבי חיים יעקב הגיע לארה"ב, וכשם שהינחה אותו הגאון מטשעבין נכנס לבית המדרש סאטמר וישב שם במשך שבועיים ימים, הוא אכל מפת שחרית, שהכינו שם עבור המתפללים, וזה היה כל מאכלו.

לאחר שבוע שישב שם בבית המדרש, הבחין בו האדמו"ר ושאלו מאין בא, והשיב לו, שבא מארץ ישראל, הם התחילו לדבר בלימוד, והאדמו"ר נהנה מאוד לדבר עימו, שכן ר' חיים יעקב היה חריף בלימודו.

עבר שבוע, כאשר כל יום לאחר התפילה, היה משוחח עם האדמו"ר בלימוד, בסוף השבוע שאלו האדמו"ר: "איני מבין, יהודי מארץ ישראל שישב שם על התורה ועל העבודה, העתיק את מקומו לחו"ל כדי לשבת כאן על התורה ועל העבודה, מה הטעם במהלך שכזה?".

השיב לו רבי חיים יעקב: "באתי לכאן, כי אני התחייבתי לנדוניה גדולה עבור בתי, שזכיתי לארסה". השיב לו האדמו"ר: "אם כן, נשתדל לעשות משהו".

למחרת הביא הגבאי סכום כסף נכבד, ואמר לו: "אתמול היו לך שני נסים! בדרך כלל כשהאדמו"ר רוצה לעשות מגבית מיוחדת, הוא מזמין לביתו כמה גבירים, ומדבר על ליבם".

"אבל כדרכם של עשירים, כשהם מקבלים הזמנה מהאדמו"ר, הם כבר משערים מהי מטרת ההזמנה, ומתחמקים בדרכים שונות, אבל אתמול גם כל המוזמנים הגיעו ללא יוצא מן הכלל, וגם כולם נענו לקריאת האדמו"ר, וכולם תרמו בעין יפה עבורך!".

ואכן, הכסף שנאסף שם באותו לילה, הספיק לא רק לכסות את הנדוניה הגדולה, שעליה התחייב רבי יעקב חיים אלא הספיקה בעבורו גם לנישואי שניים מילדי, והוא לא היה צריך לכתת את רגליו עבורם.

להלן סיפור נפלא, המעובד מתוך 'ווי העמודים', ויש בו כדי ללמדנו עד כמה גדולה הייתה אמונתם של רבותינו בכל אשר הרבנים יאמרו להם ולא סרו מדבריהם ימין ושמאל, ואף כאשר דברים אלו נשמעו תמוהים - קיימו הם אותם עד לפרט האחרון. ומעשה שהיה- כך היה:

הגאון רבי חיים יעקב קלפהולץ זצ"ל היה יושב יומם ולילה על התורה ועל העבודה, ואף מעצם שקידתו בתורה הקדושה לא היה מכיר בצורת מטבע.

באחד הימים לאחר שאירס את בתו בשעה טובה, התחייב לנדוניה גדולה, ובביתו לא היה פרוטה לפרוטה. מאחר וביקש לקיים את הבטחתו, חכך בדעתו והחליט לנסוע לחו"ל כדי לזכות את נדיבי העם בזכות הגדולה של הכנסת כלה.

בזמנים ההם לפני כשישים וחמש שנה, אדם שביקש להגיע לחו"ל דרכו לא הייתה קלה, היו צריכים להפליג שבועות רבים באוניה, ומחיר ההפלגה עלה כסף רב, ובנוסף עלול היה לחלות ממחלות ים למיניהם.

לכן קודם שעשה את הצעד הזה, החליט לנסוע אל מרן החזו"א לשאול בעצתו. הוא ביקש מהגאון רבי חיים ברים, שהיה מקורב אצל החזו"א, שיסע עימו כדי לשטוח בפניו את הרעיון ולשאול האם כדאי לעשות כן.

הרבנים הגיעו אל מרן הגאון הרב אברהם ישעיהו קרליץ (החזון אי"ש זצ"ל) להימלך בדעת תורה ולבקש ממנו עצה ותושיה. היה זה לפני תפילת מנחה, כשהצדיק הלך ליטול את ידיו לתפילה, הגבאי ניגש לחזון אי"ש, ואמר לו, שיש כאן יהודי מנקיי הדעת שבירושלים שרוצה לשטוח את בקשתו.

הצדיק קרא לו, ואז סיפר לו ר' חיים יעקב שהוא אירס לאחרונה את בתו והתחייב על נדוניה גדולה. "נו", שאל החזון אי"ש, "אז מה השאלה?". השיב הלה, שהוא חושב להפליג לחו"ל כדי לזכות את ישראל. שאלו הצדיק: "של מי ההצעה?", כשהשיב שהצעה שלו, אמר לו רבינו: "סע לחיים ולשלום!".

קודם שעלה על האוניה, נכנס להיפרד מהגאון הרב דב בעריש וינפלד (הרב מטשעבין זצ"ל, בעל 'דובב מישרים'). הגאון שהכירו, וידע שאין לו שיג ושיח עם דיני ממונות, התפלא לשמוע, שהוא מפליג לחו"ל לאסוף כסף.

כשראה רבי חיים יעקב את פליאתו, השיב שיש לו ברכה מהחזון אי"ש. "אם כן, סע לחיים ולשלום, אבל אתן לך עצה, כשתגיע לחו"ל- אל תעשה שם השתדלות, אלא תעשה שם מה שאתה עושה כאן. תיכנס לאחד מבתי המדרשות, ותשב שם על התורה ועל העבודה!".

<p>לע"נ</p> <p>תנצב"ה</p>	<p>הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אסתר בת בלה ע"ה נעמי בת כותון ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה יונה בן סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה יפה בת רבקה ע"ה שרה בת מורברי רחל ע"ה אלון בן סעדה ז"ל</p>	<p>הרב שמואל בן שמחה דרוי זצ"ל הרב יהודה בן טובה זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל רפאל בן אסתר ז"ל שמעון בן שמחה ז"ל ר' דב בן בנימין אלטר ז"ל אורה בת נעימה ע"ה שמעון בן חנה ז"ל גורג'יה בת נעימה ע"ה</p>	<p>הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל סעידה בת תופחה ע"ה אביבה בת איירון ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל חי יזיי בן קלרה ז"ל יוסף בן סעדה ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה יעקב בן סלימה ז"ל ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה מישא אסתר בת הדרה ע"ה אברהם בן דינה ז"ל</p>	<p>הרב שבתי בן אסתיא אטון זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל גאולה בת טובה ע"ה עמירם בן דבורה ז"ל ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל דב בן יצחק ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה סלים בן פרחת ז"ל לטיף בן פרחת ז"ל דניאל רפאל בן חגית ז"ל יהודה בן סעידה ז"ל עפאת בת השמת ע"ה</p>	<p>ולד יחיא בן יוסף ז"ל יצחק בן ברוק דב ז"ל שרה בת נרקיסי ע"ה אביגדור בן ג'ולי ז"ל מסעוד בן יקוט ז"ל יוסף בן מרים מוסרת ז"ל רחל רפאת בת השמת ע"ה יעקב בן אסתר ז"ל מאיר בן נעמי ז"ל זילפה בת רנדה ע"ה אביבה לוישי ע"ה כל נשמות עם ישראל</p>
---	--	---	---	---	--